

Gleboznawca

213202

Inna nazwa zawodu: rzeczoznawca - specjalista w dziedzinie gleboznawstwa, klasyfikator gleb

Zadania i czynności

GLEBOZNAWCA bada i ocenia właściwości wierzchniej warstwy skorupy ziemskiej (do 1,2m -1,5m. głębokości) pod kątem rolniczego wykorzystania, żyzności, absorpcji zanieczyszczeń i ochrony wód gruntowych. Celem pracy gleboznawcy jest ocena gleby i określenie jej wartości użytkowej za pomocą klasyfikacji, która uwzględnia przydatność gleb dla rolnictwa, na podstawie właściwości przyrodniczych i agrotechnicznych. Klasy bonitacyjne od I do IV reprezentują gleby od najlepszych, najbardziej urodzajnych, po bardzo słabe, najmniej urodzajne. Gleboznawcą klasyfikację gleb dokonuje się w następujących przypadkach: zmiany użytku gruntu, rekultywacji gruntów, melioracji gruntu. Klasyfikacja wykonywana jest na potrzeby określenia wymiaru podatku rolnego. Aby dokonać klasyfikacji gruntu gleboznawca wyjeżdża w teren. Dzięki przygotowanej odkrywce (dół na głębokość 1,2m - 1,5m.) sporządza profil glebowy i wykorzystując zmysł wzroku i dotyku określa skład granulometryczny gleby, czy jest to np. piasek gliniasty czy glina lekka. Ocena przydatności gleby pod kątem użytkowania rolniczego polega na przyznaniu badanym terenom stopnia w skali od 0 – można uprawiać żywność dla niemowląt i dzieci, do VI –można uprawiać rośliny przemysłowe, np. trzcina, chmiel. Zajmuje się oceną przydatności roślin do konsumpcji. Analizy określające chemiczne właściwości gleby gleboznawca dokonuje w laboratorium. Dlatego w terenie pobiera próbki gleby (do 20 cm) posługując się łaską Engera lub świdrem. Analiza chemiczna wskazuje na zawartość mikroelementów i metali ciężkich, np. cynk, miedź, ołów, kadm, nikiel. Gleboznawca w swojej pracy może zajmować się również ustalaniem zależności między wielkością plonów a zawartością mikroelementów w roślinach uprawnych. Określa potrzeby nawożenia mikroelementami wybranych gatunków roślin uprawnych. W związku z tymi zadaniami bada jaka jest zawartość pierwiastków w roślinach i glebie, które wpływają na wzrost lub hamują go. Jeśli zawartość pierwiastków i nawozów jest zaniżona, rośliny są małe i słabo rosną, jeśli zbyt duża – zanieczyszczają środowisko i posiadają właściwości trujące. Sprawdza również pH gleb (odczyn kwaśny lub zasadowy), a także zawartość cukru w roślinach. Praca w laboratorium rozpoczyna się od preparacji próbek, tzn. glebę należy wysuszyć i zmielić. Następnie poddać mineralizacji w stężonych kwasach. Wyniki badań odczytuje się na specjalistycznych urządzeniach: skład chemiczny na mineralizatorze, zawartość pierwiastków na aparacie do absorpcji atomowej, kwasowość gleby używając pehametru. Ponadto do pracy przy analizach wykorzystuje się automatyczne pipety i biurety. Precyzyjna praca w laboratorium wymaga przykładania szczególnej wagi do dokładności i przestrzegania określonych reguł postępowania, gdyż wyniki podawane są w miligramach (1/ 1000 000). Wyniki badań terenowych i laboratoryjnych gleboznawca musi opracować w formie pisemnej, tabelarycznej i graficznej (na mapie). Niezbędnym narzędziem pracy staje się komputer. Osoby zajmujące się zawodowo dziedziną gleboznawstwa mogą sprawować funkcje kierownicze, prowadzić działalność dydaktyczną i naukową. Dlatego do ich zadań należą obowiązki związane z organizacją firmy oraz przygotowywanie i prowadzenie wykładów, seminariów i konferencji. Praca gleboznawcy ze względu na obciążenia fizyczne należy do pracy lekkiej i niekiedy do średnio ciężkiej. Czynności zawodowe w terenie i laboratorium wykonuje się stojąc i chodząc, natomiast w pomieszczeniach głównie się siedzi.